

גיליון מספר 94

ילדי העדין

בעין העדשה

יוצאים מהמדינה מדברי קדשו של מורינו הרב שליט"א

אדם נמצא במדינה, בכלל לא שומע מה שמדברים, בכלל לא אכפת לו מה שמדברים. אכפת לו שיהיה לו כוס מיץ, עוגה, כל זה נקרא מדינה. בחנכה יוצאים מהמדינה, וכשיוצאים מהמדינה זוכים ל-10 דרגות נבואה (ליקו"מ תורה נ"ד) "בגד נביאים אדמה" שזוכים על ידי שמנגנים.

על ידי השירים יוצאים מהמדינה, אדם שר הוא לא צריך לשנות, לא צריך לאכל, כי הוא יוצא מהמדינה. הוא גמר לשיר, הוא כבר רוצה לאכל ולשנות. הנביאים על ידי ששירים ומנגנים ביד, הם יוצאים מהמדינה.

חנכה זה שירים ונגונים, להודות ולהלל, חנכה זה רק 8 ימים של להודות ולהלל, ואחרי זה יוצאים מהמדינה! כמה שיותר שרים ומנגנים כך יותר יוצאים מהמדינה, שאדם הוא לא צריך שום דבר בגשמיות הוא לא צריך לאכל, הוא לא צריך שום דבר.

בשעה שמרגיש תאונת אכילה הוא נמצא בשקר, תאונת אכילה ידע שהוא רחוק מאמת, (ליקו"מ תורה מ"ז) הוא רק רוצה אכל, הוא מרגיש רצון לאכל, הוא יכול להרגיש חלשה, אבל לא רצון לאכל, רצון לאכל זה מראה שהוא בדינים.

מבאר בספרים שאור גרות המנורה הטהורה, העקר הוא לכוון שאנחנו מדליקים את המנורה של בית המקדש. ר' נתן אומר שאנחנו היום עוד מדליקים את המנורה של הבית המקדש, עוד נמשך האור של המנורה של הבית המקדש.

מסיבת חנוכה - נר שמיני של חנוכה - תשפ"ג

דבר המשגיח

ילדים צדיקים וחביבים שלום וברכה. חג מיוחד. כמה מרגש לראות את הנרות הקדושים דולקים ומאירים את החשכה. מורנו הרב שליט"א כותב בתפלה לעני שפאשר מסתפקלים על הנרות זוכים לשמוע מהם את הקולות של מתן תורה.

"אנא, זכנו עתה בימי חנכה הקדושים האלו לשמוע את הקולות וברקים (של קבלת התורה), הבוקעים מנרות החנכה, בבחינת לשמוע את הנראה, כי אין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד."

ובספר שפתי צדיק כותב שעל ידי שראים את הנרות של חנכה, זוכים שענינו ינצלו מלקאות דבר רע, ונאפילו אם חס ושלום יראה בטעות, בזכות ראית הנר חנכה, ינצל מאותם ראיות האסורות.

"שעל ידי ראית נר חנכה יכול לדבק תשוקתו להמצוה, לזכר אור עיניו שיחדלו מהביט בדבר רע, ואם יראה, יציל הלב שלא יחמד למה שראה העין."

לכן בזמן חדקת גרות חנכה הקדושים, תופסים מקום קרוב לגרות, ומנצלים כל שניה לזכות להסתכל ולהמשיך עלינו את האור הקדוש של גרות החנכה.

א גוט'ן שבת וחנכה שמח המשגיח נפתלי ביק.

תפילות מיוחדות ותהילים על עם ישראל לוקחים חלק למען אחינו בני ישראל

תקציר כששהה ר' אשר אצל ר' אלימלך גילה שם את חשיבות חתנו ר' שמחה. לא הספיק ר' אשר לחזור לביתו מהצדיק ובניו הגיעו וסיפרו לו על עלילת דם קשה שהגויים העלילו עליו ואשר מחפשים לעצרו.

יחד עם בניו חזר מיד חזרה לליזענסק, ותוך כדי התייפחות בבכי צעק לפני הצדיק:

"הצילנו נא רבינו הקדוש! כולנו אבודים חס ושלום. סכנת מוות מרחפת עלינו. עלילת דם שפלה העלילו עלינו וכולנו נמצאים בצרה גדולה!"

"ומיהו המושל בעירכם?" שאלו הצדיק, אחרי ששמע ממנו את כל פרטי העלילה ועל כליאת בנו ושני חתניו.

"ממושל האיזור - נענו בניו - לא נוכל לקוות שום פעולה כלשהי. נוסף על סמכויותיו המועטות, הרי הוא גם שיכור גדול ואין לו כל ערך והשיבות בעיני הממונים עליו, ורק המפקד העליון של חילות הרוסים - בידו הסמכות היחידה והמכרעת בנדון זה."

"מיהו ומה שמו של מפקד זה?"

אנטישמי וצורר יהודים גדול הוא האיש הזה. שמו הוא הנסיך קאנסטאנטין והוא קרוב משפחה של הצאר בעצמו."

"ומה יאמר על כך חתנדך שמחה - אולי הוא יוכל לעזור לכם בזה!?" שאלו הרבי לפתע.

"טרם הספקתי לדבר איתו על כך - ענה ר' אשר - ומיד אצא להתראות איתו."

בניו, שטרם ידעו מגדולתו של גיסם שמחה, כמעט והתפרצו בצחוק למשמע אזניהם. **"הוא, הבטלן התמים הזה - הרהרו לעצמם - יוכל להושיענו מצרה זו!?"**

"גם בל תשכח - הפטיר אחריו הצדיק בייצאו מחדרו - להגייד לו את שמו של המפקד הראשי."

בלב נשבר יצאו בניו מחדרו של הרבי מבלי להרגיש בעזרתו של הצדיק במצבם החמור. ברם, לא כן ר' אשר. מיד עם צאתו מחדרו של הרבי, התחיל לחפש את חתנו. בכאב שואלים אותו בניו: **"את מי אתה מחפש ומה יצא לך ממנו - האם לעג אתה עושה בעצמך?"**

ר' אשר, אשר כבר הספיק להכיר את גדלותו, לא שעה לדבריהם והמשיך בחיפושיו. **"לא את צחוק הוא עתה - הרהרו לעצמו - שעת פעולה היא כעת וחבל על כל שעה שעוברת."**

דבריו של הרבי אשר אמר לו מיד עם הציגו לחתן לבתו: **"ייתכן שברבות הימים יציל אותך וכל אשר לך"** - עמדו כעת לנגד עיניו, בידעו בבירור שעל כך נסבו דבריו אשר נאמרו ברוח הקודש. בטוח היה כעת שחתנו הוא אחד הצדיקים הנסתרים אשר בוודאי יכול להצילם כעת.

אחרי חיפוש קצר מצאוהו יושב שקוע בלימודיו באחת הפינות שבבית המדרש. בצרתו כי גדולה נגש אליו ר' אשר כשאינו יכול להוציא הגה מפיו. הבושה והצער אשר ציערו תמיד, נוסף על צרתו הגדולה הנוכחית, נטל ממנו את כח הדיבור וכך נשאר עומד לידו כשנחל דמעות מתחיל לזרום מתוך עיניו.

מדוכאים ומשתוממים עומדים בניו לידו, ולא השכילו להבין על מה ולמה הלך לחפש ישועתו אצל חתנו ה"תמים", אשר מה לו ולעזרתו במצב חמור זה.

לא פחות מהם עומד מולם שמחה, בפנים מלאי תימהון, כשאינו יכול להבין ולדעת פשר המחזה. **"הלא לפני זמן קצר כבר נפרד ממני לשלום לרגל חזרתו הביתה, ומה סיבת חזרו ופשר בכייתו הגדולה?"**

תוך כדי כך נזכר שמחה בדבר בקשתו הישנה של חותנו שיחום עליהם ויפרד ממשפחתם על ידי מתן גט לאשתו. **"אולי לא יכול היה לעמוד בפני לחצם של חתניו ובני ביתו, ולכן באו במיוחד לבקשני שוב על כך וכי על כך בכייתו, מפאת הרגשותיו הלא נעימים אשר הוא הוא האשם בשידוך בלתי מקובל זה"** - הרהר לעצמו.

"הלא כבר אמרתי דבריי לא פעם שמוכן הנני לגרשה באם היא תדרוש זאת" - הרשה לעצמו להגייד בפני חותנו, בהיותו בטוח כי זוהי מטרת בואו כעת.

"אל בני - ענה לו בבכיה עצורה - לא באתי לדרוש ממך גט לבתי. להיפך, כל מטרתנו כעת היא לבקש ממך סליחה ומחילה על כל מה שפגענו בך במשך כל הזמן, ואשר נגרם לך על ידי כך הרבה צער ועגמת נפש. מחול נא לנו ועשה נא למעננו בעת צרה!"

מוכה תמהון נשאר שמחה למשמע דברים אלה. אך, בראותו את נודל צערו, התעניין לדעת על פרטי צרה זו. בקול חנוק מבכי סיפר חתנו לפניו את כל פרשת העלילה שגוללו עליו, וכי רק הנסיך הגדול קאנסטאנטין - בידו לעזור במצב הקשה הזה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת מרקד | א' | ל"ט עלאכות שבת | מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

הגדרת מלאכת מרקד

לְאַחַר שֶׁנִּטְחְנוּ הַחֲסִים עֲדִין מְעַרְבֵי הַקָּמַח הַגָּס הַנִּקְרָא סִבִּין עִם הַקָּמַח הַדָּק וְכִי לְהַפְרִידָם מִכִּנְיָסִים אֶת הַקָּמַח בְּנֶפֶשׁ שְׂנֵקְבִיהַ דְּקִים מְרַקְדִים אוֹתָם יְחִדְיוּ, הַקָּמַח הַדָּק נֹפֵל דְרָךְ הַנִּקְבִים וְהַסִּבִּין נִשְׁאָרִים בְּנֶפֶשׁ.

גַּם אִם שֵׁם אֶת הַנֶּפֶשׁ עִם הַקָּמַח בְּמִקוֹם גְּבוּהַ וְהַמָּץ וְהַסִּבִּין נֹפְלִים לְבֶד מְעַצְמָם, הֲרֵי זֶה אֲסוּר.

אֲבָל אִם מִשְׁתַּמֵּשׂ אִם הַנֶּפֶשׁ כִּלְי לְמִלְאוֹת בּוֹ תִּבְּן בְּשִׁבִיל לְהַבְיֵא לְבִהְמוֹת לְאֹכֵל, הֲרֵי זֶה מִתּוֹר. וְאִפְלוּ שְׂתוּדָה כְּדִי לְהוֹכֵחַ הַמָּוֶץ נֹפֵל מֵאֲלִיו, כִּינּוּ שְׂאִינוּ מִתְבַּנּוֹן לְכָד.

לקט במעלות ימי החנוכה

עניינים כי עינא וליבא תרי סרסורי

דעברה עין רואה ולב חומד וכו',

הרגישו שעל ידי ראית נר חנכה יכול לדבק תשוקתו להמצוה לזכר אור עיניו שיחדלו מהביט בדבר רע, ואם יראה יציל הלב שלא נחמד למה שראה העין, ואולי על ענין זה מרמז ג' עבודות בנר חנכה נר איש וביתו - מציל העין שלא יביט דבר רע, מהדרין - אף אם חס ושלום נכשל בראיה יציל הלב שלא נחמד, מהדרין מן המהדרין - יציל כלי מעשה שלא יגמרו העין אף שחמד הלב.

(שפתי צדיק - חנוכה)

דרכנו היה להיות אצלו על ראש השנה ועל שבת חנכה ועל חג השבועות ובאלו השלשה זמנים היינו אצלו תמיד מיום שקבע דירתו פה ברסלב. והיה מצוה ומזהיר להיות אצלו באלו השלשה זמנים והיה תמיד אומר תורה נפלאה באריכות גדולה באלו הזמנים.

(חיי מוהר"ן - קכ"ד)

פעם אחת שמעתי ממנו שבכל חנכה בשעת הדלקת נרות נתגלה האור הגנוז והוא אור של משית.

(ספר חכם הרזים - ר' פנחס מקוריץ)

"חזק ואמץ בני חביבי ושמח נפשך תמיד בפרט בימי חנכה הקדושים הבאים עלינו לטובה יהיה אידך שיהיה. וה' הטוב יריק עליך ועלינו שמן הטוב להשפיע כל טוב בגשמיות ורוחניות, ויקים: "כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר וכו'", בכח הצדיקים אמתיים הממשיכים בכל עת שמן משחת קדש

בחינת: לאמשכא משח רבות קדשא ולאדלקא בוצינא, ועלינו לתלות עינינו למרום ולחלות פניו בכל עת,

רחם רחם בעל הרחמים בכלליות ישראל ובפרטיות על כל אחד ואחד עדי נזכה לפעל בקשתנו וצמיחת קרו לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד."

(עלים לתרופה - מכתב שמי"ו)

"וזה בחינת תקף הנס של חנכה שנעשה בכל שנה ושנה בכל דור ודור. שהיא להכניע מלכות יון

הרשעה שמתגברת בכל פעם, כי מלכות יון הרשעה זה בחינת יון מצולה ואין מעמד, בחינת טיט הון. שהם כלל כל המניעות והעכובים הנמשכין מבחינת הבגדים הצואים כנ"ל.

ולגדל התגברותם כמעט אפס תקוה חס ושלום, כי הם אומרים, כתבו לכם על קרו השור שאין לכם חלק באלקי ישראל, כי רוצים לרחק את כל אחד לגמרי חס ושלום, לגדל עצם השתטחותם לפניו במניעות ועכובים ומחשבות ורעיונים רעים וזרים ומטנפים מאד שכמעט אין תקוה לצאת מהם חס ושלום,

ועקר הנס והישועה להנצל מהם נעשה על ידי הפהנים שהם בחינת הצדיקי אמת... שעל ידי זה מתגברין בכל פעם לשבר המניעות הבאים מהבגדים הצואים."

(ליקוטי הלכות או"ח - סעודה היג)

בחנכה מתגלה כזה אור גדול, אור

הגנוז, זה האור של אדם הראשון. הגמרא אומרת בעבודה זרה דף ח' שאדם הראשון לשב בצום ובתפלה מראש השנה, הוא ראה שהקמים מתקצרים (והוא חשב שבגלל החטא שהוא אכל מעץ הדעת, ענשו שיתקצרו הימים עד שיחרב העולם). עד שהתחילו הקמים להתארך (כי בתקופת חנוכה מתחילים הימים קצת לגדול). ואז הוא התחיל לעשות חג, והוא קרא לזה חג חנכה.

(מורנו הרב שליטי"א)

שואלים מה הגדלה בנס חנכה אצל ר' חנינא בן דוסא הנר לא כבה (תענית כה, ע"א) כמו שאמר לבת שלו מי שאמר לשמן וידלק לאמר לחמץ וידלק, רק תרקידי רק תשמחי בזכות הרקודים תראי שהחמץ ידלק. ולאין סוף צדיקים הנר לא כבה, ואצל הבעל שם טוב הנר כבה אז הוא אמר לתלמיד שלו קח גליד קרח ותדליק גפרור ומי שאמר לשמן וידלק לאמר לקרח וידלק, וזה פער. אז מה הגדלה בנס חנוכה?

אלא בחנכה זה בער לכל עם ישראל זה הנס שה' נזח את כל עם ישראל, אפילו שהיו הרבה מתגינים, והצדיקים לפי מדרגתם היו ראויים לנס הזה, ואלו ישראל בימי החשמונאים זכו לנס אף על פי שלא היו ראויים.

(מורנו הרב שליטי"א)

בשבת חנכה תקס"ט, שהיה סמוך לביאתו מלמברג, כי בקיץ תקס"ח העבר בא מלמברג לביתו ואז באותו החנכה אמר התורה המתחלת ימי חנכה הם ימי הודאה בלקוטי תנינא סימן ב'. ואז צנה לומר על השלחן (תהלים קכ"ד), "שיר המעלות לדוד לולי ה'

שהיה לנו". וזמרו לפניו זה המזמור בליל שבת כמה פעמים אין מספר. וגם פעם אחת בהיותו יושב במעדועדיווקע היה מזמר גם כן המזמור לולי ה' כמה פעמים, ואחר כך הפך פניו אל העולם ואמר: עדין אין אתם נחשבים מאנשים שלי כי יהיה עת שכל העולם פלו נעמדו עלי ויחלקו כלם עלי, ואז מי שיתחזק ויהיה נשאר אצלי זה יהיה נחשב מהאנשים שלי באמת. (אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים כי רבים קמו עלי ועלינו ולולי ה' שהיה לנו (כו').

(חיי מוהר"ן - קכ"ד)

"ימי חנכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: 'וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהללי וכו'. וימי הודאה זה בחינת שעשוע עולם הבא,

כי זה עקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שידעין ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר."

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב - תורה ב-א)

בגמרא רואה נר חנכה מברך. לא מצאנו עוד ברכה על ראית מצוה... משמע שחז"ל הרגישו שיש טמור וגנוז בנר חנכה קדשה לתקו העינים, דאיתא ברש"י ז"ל ולא תתורו אחר ללבבכם ואחרי

גילוי הצדיק

היה מוקף בגינה נהדרת ובה עצי נוי ופרחים מלבליים הנותנים ריח נעים. מימיו לא ראה המלמד ארמון וגינה כה יפים. הוא עמד משתאה למראה עיניו. אם הארמון כה יפה ונהדר מבחוץ ודאי שבפנים יפה פי כמה, נשא המלמד קל וחומר, וניסה להיכנס אל תוך הארמון, אך נלאה למצוא את דלת הכניסה.

הוא הקיף את הארמון מספר פעמים מכל צדדיו, ולא מצא את הפתח. ככל שהירבה לחפש לשוא, כך גברה תשוקתו להיכנס אל הארמון היפה, עד שלבסוף הוא הבחין בחלון והציץ פנימה... גדולה היתה השתוממותו של המלמד לאחר שהציץ פנימה לתוך הארמון. הוא דימה לראות נסיך, או מלך היושב על כס מלכותו, כשהוא לבוש תכלת וארגמן ומוקף זהב וכסף, ובמקום זה הוא ראה לתמהונו כי בפנים הכל פשוט וצנוע, ללא כל הדר חיצוני. ליד שולחן פשוט ישב הבעל שם טוב, כשהוא מוקף בתלמידיו הנאמנים שהאזינו בדריכות ובקשב רב לדברי התורה שהשמיע רבם, והחדר מלא אור גדול.

מוכרח אני להיכנס פנימה - החליט המלמד ושוב החל לחפש את דלת הכניסה. הוא הקיף את הבנין פעם אחר פעם עד שלבסוף מצא דלת, אך לדאבונו היא היתה נעולה. הוא החל דופק על הדלת בשתי ידיו, אך איש לא פתח בפניו. ביאושו

הוא חזר אל החלון והטה אוזן לשמוע את דברי הבעל שם טוב. הוא הצליח לשמוע כל מילה ומילה מדברי התורה שהשמיע הבעל שם טוב ושמחה גדולה מלאה את ליבו. הוא בלע בצימאון כל מילה והשתדל לזכור על פה את כל הדברים ששמע.

משסיים הבעל שם טוב את דבריו, נעור המלמד משנתו והנה חלום. הוא נטל מיד את ידיו והחל לחזור על דברי התורה ששמע בחלום, כדי שישארו בזיכרונו. למרבית שמחתו הוא זכר כל מילה וזה חיזק את דעתו כי החלום לא היה חלום סתם. הוא חזר על דברי התורה פעם אחר פעם, עד שחזר ונרדם.

בבוקר כאשר התעורר, זכר המלמד את כל פרטי החלום, הוא זכר הכל - רק את דברי התורה הוא שכח. הדבר חרה לו מאוד והוא אימץ את זכרונו כדי להיזכר במה ששמע, אך לשוא. אפילו מלה אחת הוא לא זכר! הוא לא ידע את נפשו מרוב צער.

בעת התפילה לא עלה בידו לכוון כמו שהיה רגיל ואף מאכלי השבת הטעימים לא היו הפעם ערבים לחיכו. הגביר, ר' שמעון, הבחין במצב רוחו הגרוע של המלמד, ושאלו לשלומו. המלמד לא השיב מאומה ובקושי חיכה לסיום הסעודה, כדי שיוכל לחזור לחדרו. עצביו המתוחים לא נתנו לו מנוח, והוא התהלך בחדר אנה ואנה, כשצעדיו נשמעים בכל הבית.

בעיר מז'בוז' חי גביר גדול ששמו היה "רבי שמעון הנגיד" בעת ההיא כבר היה הבעל שם טוב מפורסם כצדיק וכבעל מופת, יהודים רבים היו באים אליו מקרוב ומרחוק, כדי לבקש ממנו ברכה, תושיה, ורפואה ברפואת הגוף והנפש. הרבה דברים מופלאים סופרו אז על אודות פעילותו של הבעל שם טוב. ר' שמעון הנגיד לא האמין בסיפורים הנפלאים ששמע אודות הבעל שם טוב ופעלו והוא היה מתנגד לדרכי החסידות.

לא זו בלבד שר' שמעון הגביר התנגד לחסידות ודרכיה, אלא הוא אף הודיע לאנשים הרבים שעבדו יחד אתו במחיצתו ואף לאלה שהתפרנסו באמצעותו, כי מי שיעז להכנס אל הבעל שם טוב או להמנות על חסידיו, יהיה מפוטר מעבודתו.

לר' שמעון היו ילדים צעירים וכמנהג הימים ההם, הוא שכר להם מלמד פרטי שישב בביתו ויטפל בחינוך ילדיו. המלמד היה אלמן, בודד וערירי, ור' שמעון הועיד לו חדר בביתו ודאג לכל מחסורו, תמורת לימוד בניו. בזמן שקיבל אותו כמלמד, שינן הגביר באזניו את עקרונותיו, כשבראש וראשונה הוא מזהיר אותו מפני דרכיו של הבעל שם טוב וכי ביום בו יודע לגביר שהוא נוטה אחרי דרכיו של הבעל שם טוב, הרי יכול הוא לראות את עצמו כמפוטר...

תנאי זה לא מצא חן בעיני המלמד. הוא אמנם לא היה חסיד ולא היה לו כל קשר עם הבעל שם טוב, אך בכל זאת חרה לו מאוד הדבר, שהגביר מנסה להגביל אותו ולומר לו מה לעשות ומה לא לעשות, אך היות והלה היה בודד וערירי ונוקק לשאת בעול הפרנסה, נאלץ איפוא לקבל את תנאיו של הגביר.

כעבור ממפר חדשים החל המלמד להתעניין על הבעל שם טוב והתמלא תשוקה להיכנס לבית המדרש שלו ולשמוע תורה מפיו. יהודים רבים, פשוטי עם ותלמידי חכמים כאחת, היו נוהגים להיכנס אל הבעל שם טוב בשבת אחר הצהרים, שעה שהוא ערך, בחברת חסידיו המקורבים ביותר, את הסעודה השלישית והשמיע דברי תורה נפלאים. אולם חזקה עליו על המלמד פקודת הגביר ובלית ברירה התאפק - ולא נכנס אל הבעל שם טוב.

עד שפעם אחת בליל שבת, כאשר ישב המלמד רכון על ספרו ולמד תורה, הוא התעמק בלימודו ולא הפסיק עד שנה השבת האחרון ככה ובחדר השתררה אפלה. הוא קרא קריאת שמע ושכב לישון. מיד לאחר שנרדם חלם חלומו,

והנה בחלומו יוצא הוא לרחוב, כדי לשאוף אויר צח ולרענן את ראשו, אחרי לימוד מעמיק של מספר שעות רצופות, הוא הלך עד סוף הרחוב והמשיך הלאה, עד שנתגלה לנגד עיניו ארמון מהודר למראה, עשוי אבני שיש ושנהב. כל הארמון

עתה כבר לא התחשב עם האיסור שהטיל עליו בעל הבית בקשר להליכה אל הבעל שם טוב. החליט וניגש אל בית מדרשו של הבעל שם טוב, כדי לשמוע לפחות שיחה אחת שלו. אך העובדה שהוא שכח את דברי התורה ששמע בחלום, הוכיחה לו כביכול, כי הוא עדיין אינו ראוי לשמוע דברי תורה עמוקים כאלה. נוסף לכך, הוא זכר כי בחלומו היתה דלתו של הבעל שם טוב נעולה בפניו, וגם בכך ראה רמז כי אין לדחוק את הקץ...

תלמידיו. התלמידים פינו לו מקום ליד השולחן והבעל שם טוב חיך אליו בידידות. המלמד שלנו הרגיש עצמו כאילו הוא נמצא בגן עדן.

כאשר החל הבעל שם טוב להשמיע דברי תורה, עלתה התלהבותו של המלמד מעלה מעלה. עם כל מילה ששמע שמח יותר ויותר, כי הכיר בכך שאלה הם דברי התורה ששמע בחלומו לילה לפני כן. עתה הוא נזכר מילה במלה בכל מה ששמע! הדבר עורר בו התרגשות חזקה, עד שאיבד את שיווי משקלו, נפל והתעלף...

לפתע הוא הרגיש את ידו של הבעל שם טוב על מצחו

והתאושש. "מה התפעלת כל כך?" - שאלו הבעש"ט - הלא אתה כבר שמעת את הדברים האלה!..."

מעתה ואילך הפך המלמד להיות לאחד התלמידים והחסידים הנעלים של רבי ישראל בעל שם טוב.

כאשר באותו מוצאי שבת אחר הבדלה, סיפר המלמד לגביר את כל אשר קרהו בשבת זו, לא כעס עליו הגביר, אלא אדרבה, הוא החליט שהוא יכנס אל הבעל שם טוב וביקש ממנו ברכה.

"ברכה מ'יהודי טוב' (כינוי לרבי) אינה יכולה להזיק" - אמר הגביר.

זמנה של הסעודה השלישית הגיע והמלמד שלנו עדיין לא מצא את מקומו. מבעד לחלון הוא ראה יהודים הולכים לתפילת מנחה, אך לו עדיין לא היה כח לעזוב את החדר. פתאום הוא הבחין בעד החלון ביהודי המביט בו ועושה לו סימן שילך אחריו. המלמד הכירו: הוא היה השמש בבית מדרשו של הבעל שם טוב. שמח המלמד מאוד, יצא מן הבית והלך אחר השמש לבית המדרש.

מיד בהיכנסו לבית המדרש הרגיש המלמד כי רווח לו. הוא התפלל תפילת מנחה בכוונה גדולה והתיישב ליד שולחנו של הבעל שם טוב, שערך באותה שעה סעודה שלישית יחד עם

מכתבו של הרב אליהו סוכות שליט"א

אני יושב עם נפתלי ביק שהוא עושה החברה של הילדים בכל התפלות של שבת, וגם באמצע השבוע.

אני אישית משתומם מעבודת קודש שהוא מכניס בכל הילדים לפאר וכבוד, רואים כל כך הרבה פרות מהעבודה הזאת שאי אפשר לתאר. זה נותן חזקת הילדים בכל מיני צרכים. פשוט - זה ממש בונה העתיד של כל עם ישראל בכלליות והדרך של רבנו הקדוש וגם הדרך של הרב שליט"א.

כל כך נעים וטוב. ובכל זאת, כמעט אין אף אחד שעוזר לו, ויש בזה הרבה הוצאות שמכרח לתת להילדים לחזק אותם, כל מיני מתנות קטנות, שבשבילם הם מאד גדולים.

יש ספור ידוע, שפשוטלמה המלך בא לבקש מאנשים לתרם בשביל לעזור לבנין בית המקדש, הוא הסתכל וראה שהיו מטבעות גדולות, אבל היה חסר מטבעות קטנות. הוא הבין שהאנשים הפשוטים ונעניים היו מתביישים לתת כסף קטן, אז הוא הכריז - כמה זה חשוב אפילו שקל אחד, פרוטה אחת. אז, התחילו גם הם לתת.

לצערנו בית המקדש נחרב, אבל בכל זאת נשאר פתל אחד. השלש פתלים היו מהעשירים. אבל הכתל המערבי היה בנוי מהשקלים, מהפרוטות. וזה נשאר עד היום הזה!

כל שקל שנתנו בשביל הילדים, נותנים בשביל לבנות בקרוב את כל הבית המקדש. ה' יעזר שפזכות תינוקות של בית רבן יהיה בקרוב הגאולה השלמה ובנין בית המקדש וביאת משיח צדקנו בקרוב, אמן.

בכבוד התורה
ובאהבה רבה לכל הקהלה הקדושה
אליהו סוכות

אני יושב עך (פגל) ב"ק (הוא) זמנה הסעודה של הילדים בכל התפלות של שבת, וגם באמצע השבוע.

אני אישית משתומם מעבודת קודש שהוא מכניס בכל הילדים לפאר וכבוד, רואים כל כך הרבה פרות מהעבודה הזאת שאי אפשר לתאר. זה נותן חזקת הילדים בכל מיני צרכים. פשוט - זה ממש בונה העתיד של כל עם ישראל בכלליות והדרך של רבנו הקדוש וגם הדרך של הרב שליט"א.

כל כך נעים וטוב. ובכל זאת, כמעט אין אף אחד שעוזר לו, ויש בזה הרבה הוצאות שמכרח לתת להילדים לחזק אותם, כל מיני מתנות קטנות, שבשבילם הם מאד גדולים.

יש ספור ידוע, שפשוטלמה המלך בא לבקש מאנשים לתרם בשביל לעזור לבנין בית המקדש, הוא הסתכל וראה שהיו מטבעות גדולות, אבל היה חסר מטבעות קטנות. הוא הבין שהאנשים הפשוטים ונעניים היו מתביישים לתת כסף קטן, אז הוא הכריז - כמה זה חשוב אפילו שקל אחד, פרוטה אחת. אז, התחילו גם הם לתת.

לצערנו בית המקדש נחרב, אבל בכל זאת נשאר פתל אחד. השלש פתלים היו מהעשירים. אבל הכתל המערבי היה בנוי מהשקלים, מהפרוטות. וזה נשאר עד היום הזה!

כל שקל שנתנו בשביל הילדים, נותנים בשביל לבנות בקרוב את כל הבית המקדש. ה' יעזר שפזכות תינוקות של בית רבן יהיה בקרוב הגאולה השלמה ובנין בית המקדש וביאת משיח צדקנו בקרוב, אמן.

בכבוד התורה
ובאהבה רבה לכל הקהלה הקדושה
אליהו סוכות

בנישואות מודינו דוד שליט"א

חשיפת סוד

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

מורינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

אשראי טלפוני	לידי המשגיה	בנדרים פלוס	בהוראת קבע	בהעברה בנקאית
חייגו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפתלי ביק הי"ו 052.715.6621	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	קוד חוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	בנק מרכזית 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

הושענא רבא

טיול מספר 14 א' כסלו תשפ"ד

שמחת תורה

הליכות

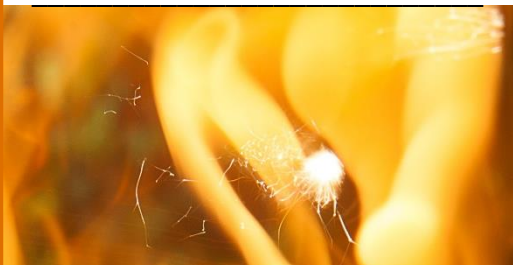
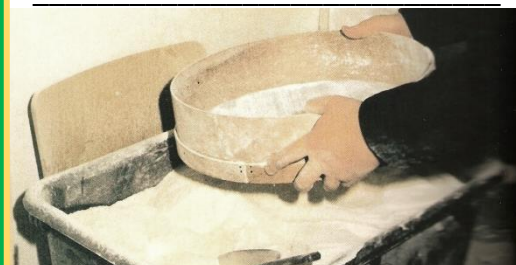
הזוכה בהגרלה
יהודה לוי
ת"ת אמונת ציון
כיתה ב'

הספר מה זה מלאכת מרקד?
(ל"ט מלאכות שבת)

האם מתר להשתמש עם הנפה ככלי
למלאות בו תבן? (ל"ט מלאכות שבת)

שם _____ משפחה _____
ת"ת _____ כיתה _____
את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'.
הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305
תשובות בפקס אפשר לשלוח רק עד יום ג'

מה קשה מהכל? (לקוטי עצות)

נודה לך וכו' על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים וכו' וכפי מה שהאדם עוסק בה בחייו להודות ולהלל לשמו יתברך תמיד כן יזכה לעולם הבא לעסק בזה בהודאה והלל שזה עקר שעשוע עולם הבא ומכל שכן בימי חנכה שנקבעו רק על זה להודות ולהלל לשם הגדול שהוא בחינת שעשוע עולם הבא. כמו שגלה לנו אדוננו מורנו ורבונו זכר צדיק וקדוש לברכה נוראות קדשת חנכה כמו שכתוב בס"מ ב' בלקוטי תניינא, ובפרט שבכל שנה בודאי נעשים כמה נסים וישועות ונפלאות. כמה שיודעים מהם. והרבה נסים שנעשים באתפקיא. כי אין פעל הגס מכיר בנסו.

(עלים לתרופה - מכתב תי"ז)

באשמה להסתרה פרק ב'

תקציר: רבנו הקדוש בשנות צעירותו היה מסתיר את עצמו מאד. רבנו הקדוש התגורר בבית חמיו וחמיו התפלל ולא הבין את רבנו הקדוש.

נחמן יקירי, יש פה אורח חשוב מתלמידי המגיד שרוצה לדבר איתך בלמוד

הו, שלום עליכם אולי נלמד קצת ביחד משניות מסכת בבא קמא?

הנה, עכשו חמיו לא בשטח

היתכן בזאת? הלא אתה נכד של הבעל שם טוב ונכד רבי נחמן מהארבענקא! חמייך פזר לנדוניא סכום רב בעבורך ואתה לא לומד, עד כדי כך ששכחת אידך לקרא בלשון הקדש!!!

במקום לומר: "שקפצו מראש" אמר רבנו: "שקפצו מארש" - ברוסית 'מארש' זה רקוד.

"הכלב והגדי שקפצו מארש"

אוי וי, הוא באמת לא יודע לקרא פראוי! עכשו עלי לשתק כדי לא לגרם צער לחותנו...

וסטר לו שתי סטירות על לחיו רבנו בכה ולא ענה דבר.

זו. וצריך האדם לזהר מאד לילך עם דרך זה, כי הוא כולל ויסוד גדול למי שרוצה להתקרב להשם ויתברך בלב אבד עולמו לגמרי חס ושלום.

פי העקר הוא להרחיק מעצמו עצבות ומרה שחרה בכל מה דאפשר, כי רב בני אדם שרחוקים מהשם ויתברך, עקר רחוקם הוא מחמת מרה שחרה ועצבות ומחמת שונפלים בדתם, על ידי שרואים בעצמם עצם קלקולם שרב מעשיהם מקלקלים, כפי מה שיודע כל אחד בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו. ומחמת זה הם נופלים בדתם, ורוב מנאשין עצמן לגמרי רחמנא לצלו, ואינם מתפללים בכונה כלל, ואינם עושים בעבודת ה' אפלו מה שהיו יכולים לעשות עדין.

על כן צריך האדם להשפיל מאד על דבר זה כי הרבה נפשות שקעו על ידי זה, כי היאוש חס ושלום, קשה מן הכל. על כן צריכין להתחזק מאד לילך עם הדרך הזה הנ"ל לחפש בעצמו נקודות טובות בכל פעם, כדי להחיות את עצמו ולחזק את עצמו תמיד, ועל ידי זה יוכל להתפלל בחשק בחיות ובשמחה תמיד ולשוב אל ה' באמת כנ"ל.

חברת תקוני הכללי בשבת

14:10 – 15:10

חברת אבות ובנים בשבת

15:10 – 16:10

חברת תקוני הכללי והלכה בימי החול

17:30 – 19:00

כלם מומנים לבוא באופן אישי. מנחה לראתכם המפגינה.

תחנות נותן לחבריו אך ורק למשנת הרב נפתלי ביק 052-7156621

הכלי פורים של העמקות של בנות רבין שליט"א עשו טעם הטעם

זיווג הגון
 קרו בת רבקה בת שבע.
 רבי אליעזר שלמה בן מלכה.
 איריס בת ירדנה ומאיר.

הצלחה
 נחמן בן רחל חיה.
 יוסף בן זהבה.
 נחמן בן קרוי.
 רחל איטה בת רבקה.
 נפתלי הרץ בן רבקה.

רפואה שלימה
 נפתלי הרץ בן חיה.
 חיה בת דבורה מלכה.
 פיגא בת חיה.

יהי רצוננו מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל מיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא, לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות, אמן.

חנוכה. - "כף" - ראשי תיבות פ'חות ד' היינו שמצותיו למטה מעשרים אמה.
 "אחת" - ראשי תיבות א' ח' ת'מנה היינו שיתחיל מאחד עד שמונה כבית הלל.
 "עשרה" - ראשי תיבות ע'ד ש'תכלה ר'גל ה'שוק.
 "זהב" - ראשי תיבות ז'מנו ב'ין ה'שמשות.
 "מלאה" - ראשי תיבות מ'צותה ל'הדליק א'צל ה'פתח.
 "קטורת" ראשי תיבות ק'רוב ר'וחב ט'פח ת'דליק.

פעם אחת בערב שבת בימי חנוכה, בימי מהומת המלחמה לא היה נמצא שמן למכור בכל העיר ולא היה לר' יהושע העשיל ז"ל שמן להדליק נרות שבת וחנוכה כמנהגו, אשר בכל ערב שבת היה מדליק נרות שבת בנר כסף בת שמונת קנים, ושלח שלוחים לחפש ולא מצאו והיה לו צער גדול מזה.

ונודע הדבר הזה לאיש אחד שלא היה לו בנים ר"ל, שהיה כמה פעמים אצלו ז"ל בבקשתו להתפלל עבורו, ונוצר האיש ההוא שיש לו במקום מוצנע צלוחית שמן, ובתוך כך ראה את משמשו דרך חלון ביתו הולך בחוץ וקרא לו ואמר לו שמעתי מצערו של רבינו, על כן קח את הצלוחית של השמן ולך במהירות ואמור לרבינו שאני נותן לו את זה השמן במתנה גמורה.

המשמש
 תיכף את
 הצלוחית שמן
 ורץ מהר
 ובזריזות ונתן לו
 את השמן, והיה לו ז"ל לשמחה
 אין קץ והחיה את
 רוחו, וכשראה המשמש את

גודל שמחתו ובדיחת דעתו אמר לו, עתה מהיושר שיברך רבינו את האיש הזה ויבטיחו שיוכה לזרע של קיימא, אז אמר הוא ז"ל בוודאי יושע בזו השנה ויפקד בזרע של קיימא, וכמו ששמן הוא אור ורומז לחכמה כך יזכה לבן זכר שיאיר בתורה וכך היה שנפקד תיכף בזרע של קיימא.

והוא ז"ל היה הסנדק על הברית מילה, והגם שמנהגו היה שבכל מקום שהיה סנדק לא אכל בסעודה, אך בזה הבריה מילה אכל ושמח מאד.

הרב הצדיק הקדוש ר' צבי ז"ל מזידטשוב אמר שבפסוק "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת", שם מרומזים כל הלכות

הקשה רבי חנוך העניך מאלכסנדר: - לפי ההלכה מוכר אדם כסותו כדי לקנות נר להדליק בחנוכה, ואילו לגבי מצוות אחרות אומרים אונס רחמנא פטריה, ואין הוא מצווה למכור כסותו ולקיים את המצוה?

הוא מותיב והוא מפרק: - במצוות אחרות קיימת המחשבה הטובה, חישוב לעשות מצוה ולא עשה - בגלל אונס - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, ואילו בנר חנוכה עיקר המצוה בפרסום הנס, שאחרים יראו, וכאן אין המחשבה עוזרת.

לאחר הדלקת נרות חנוכה היה אומר הרי"מ מגור לסובבים אותו שילכו ללמוד כי נר מציה ותורה אור ובודאי המצוה מאיר את אור התורה ובפרט שהיא מצוה המאירה, ואיתא שפועל לתורה.

והיה אומר בשם המגיד הקדוש מקאזניץ זי"ע שהיה שואל לאחד אם הוא מנסה את עצמו לילך ללמוד אחר התפילה, שהתפלל אתה חונן, לימוד הלכתא כזו, שלא היה יודע ומכיר אותו מקודם, והמגיד הקדוש היה אומר על זה לאחר שבעיניהם רחוק שיפעלו, האיך יכולין לפעול באמת?

השקיע בבר

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

- אשראי טלפוני**
 חייגו עכשיו: 02.532.532.4
 שלוחה 2
- לידי המשגיח**
 הרב נפתלי ביק הי"ד
 052.715.6621
- בנדרים פלוס**
 כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק
- בהוראת קבע**
 קוד מוסד 27397
 על שם "ילדי הצדיק"
- בהעברה בנקאית**
 בנק מרכנתיל 17
 סניף 621
 חשבון 099930
 על שם "ילדי הצדיק"

